

Turbuly Lilla

VIHARTÖRTE SEBEK KEZELÉSE

Gyümölcsfákra és egyebekre

Tisztítsa meg a sebet éles késsel vagy fűrészszel!
 Legyen kíméletes, de ne tétovázzon:
 vágjon le minden fellazult rojtot, háncsot,
 hatoljon mélyre, az élő részig kell eljutnia.
 Aztán kenje be fatapasszal, de használhat
 olajfestéket is, a lényeg, hogy ólom- és
 fémmentes legyen, mert különben
 azt is megmérgezi, ami ép volt idáig,
 de okozhat bepállást, fulladást akár.
 Ha jobban bízik a természetben,
 forrázzon sóskát és csalánt,
 az ázalagot öntse agyagos földre, keverjen bele
 hagymát, rozmaringot, kakukkfűvet, zsályát,
 és tapassza a sebre! Cserélje kéthavonta!

(Mindazonáltal előfordulhat, hogy a kezelés hatástalan,
 mert túl nagy a seb, vagy a víz mégis utat talál a törzs belsejébe.
 Ilyenkor gondoljon arra, hogy a fák is meghalnak egyszer.
 Lehet, hogy most van az az egyszer.)

„...CSAK SZÉLEIN JÁRUNK”

*Lakner Zsuzsa azonos című képéhez,
 mert ott van az angyal a részletekben*

széttépni és összerakni
 újra mégis máshogyan
 egész helyett csak falatnyi
 ami volt már oda van

operában kopott felső
 vers helyett csak versikék
 szélre csúszott dunyhabelső
 angyalszárnyból tollpihék

Poós Zoltán

EPERFA

Az eperfa lett az udvar középpontja.
Törzsére erősítették a ruhaszárító köteleket,
de mindig az eperfára gondolsz,
ha végigmész a cementkövekkel
kirakott udvaron.
Néhány év alatt felnyomta a köveket.
Hullámos lett a kövek saktáblája,
mintha csak egy álomban járnál.
Ha nem vigyázol, hasra esel a kőből
készült varázsszőnyegen.

A gyökér utat tört magának a műhelyek
alatt, és a szomszéd telkén bújt elő.
Mohos törzse összenyomta az ólak
széldeszakáját, lehullott néhány cserép is.
Mindenre rátelepül, mindent megfojt,
bekúszik minden alá.

Mint egy óriási kígyó, de nem váratlanul
tör elő, a semmiből, hanem előre figyelmeztet:
mindent tönkre fog tenni. Látod a formáját
a cementkövek alatt, tudod az irányát.
Kivághatnád, elfűrészelhetnéd a gyökereit,
ha megbontanád a köveket. De nem teszed.
Vársz és vársz, újra csak vársz.
Mert az eperfa adja az udvar árnyékát.

FÜSTSZAG

Amikor arra ébredtél, hogy füstszag
van a lakásban, majd megnyugodtál,
hogyan nem ég semmi, újra elaludtál.
Reggel újra érezted a füstöt.

Egy hétig füstszag. Minden éjjel.
Honnan jön, ha nem ég semmi?
Sem a szomszédától, sem az utcáról.
Honnan száll a fagyos égbe?

Már napközben is érzed.
Úgy tűz a napfény a szobába,
mint egy reflektor. Langyos a fotel
kárpitja, a növények is erősebben
fotoszintetizáltak.
Tényleg nem ég semmi.
De akkor miért érzed
most is a füst szagát?

Payer Imre

KÜLVÁROSI NAPPAL

Óriás medence, víztelen tömegfürdő.
Átvezet oda, hol
csapatszemlén sorakoznak a
gyermekded panelházak.
Nyomni kezd a széles égbolt, túlterhelt hátizsák.
Egyszintes kedély, délutáni napfény.
Öltönyházban szezonvégi pantalló.
Magas növésű bokrok vagy alacsony fák
görcsös pontosan virágba nyílnak.

ÁLLOMÁS-RÍTUS

Gaia barna testén jársz. Óvatosan lépj.
Vastag, lila áram van a levegőben.
Közeledem a kis épülethez.
Vonulásom szűkülő szemszög.
Lenyomom a műfém kilincset,
mint egykor a kiválasztott. Löttyög.
Kiállok az elhagyott vágányokra.
Peron-csönd!